

Gent: een witte olifant naast het Geeraard de Duivelsteen

Aan een stad wordt gebouwd en ook afgebroken. De ene ingreep wordt ervaren als geslaagd, de andere als een gemiste kans. Het gaat niet om mooi of lelijk, het gaat om de wijze waarop de ontwerper en de opdrachtgever met een site omgaan, een omgeving gaan opnemen in een nieuw ontwerp. Voor bijna iedereen was de uitbouw die de Nationale Bank jaren geleden liet uitvoeren aan de kant van de Reep één van die gemiste kansen. Compositorisch was het erg zwak, gevelpanelen in de vorm van een mislukte honingraat. Het ergste wat architect Carels aanrichtte was het verprutsen van de rechte oevervorm, toch een hoofdkenmerk van de waterwegen in de Gentse binnenstad. Respectloos werd de Reep verminkt voor verschillende generaties. De Nationale Bank werd compleet mismeesterd door een iemand die sterker was in politieke connecties dan op het vlak van ontwerptalent. Hoe hij als architect werd aangesteld zal wel via politieke weg zijn geweest. Misschien wel eens een thema voor een boeiend doctoraatproefschrift om beter inzicht te krijgen hoe bepaalde Gentse publieke gebouwen tot stand zijn gekomen. Een andere mislukte ensemble van Carels staat aan de Martelarenlaan, de huidige VIP school. Maar het is geen VIP'S architectuur, eerder een voorbeeld hoe men een school niet moet bouwen!.

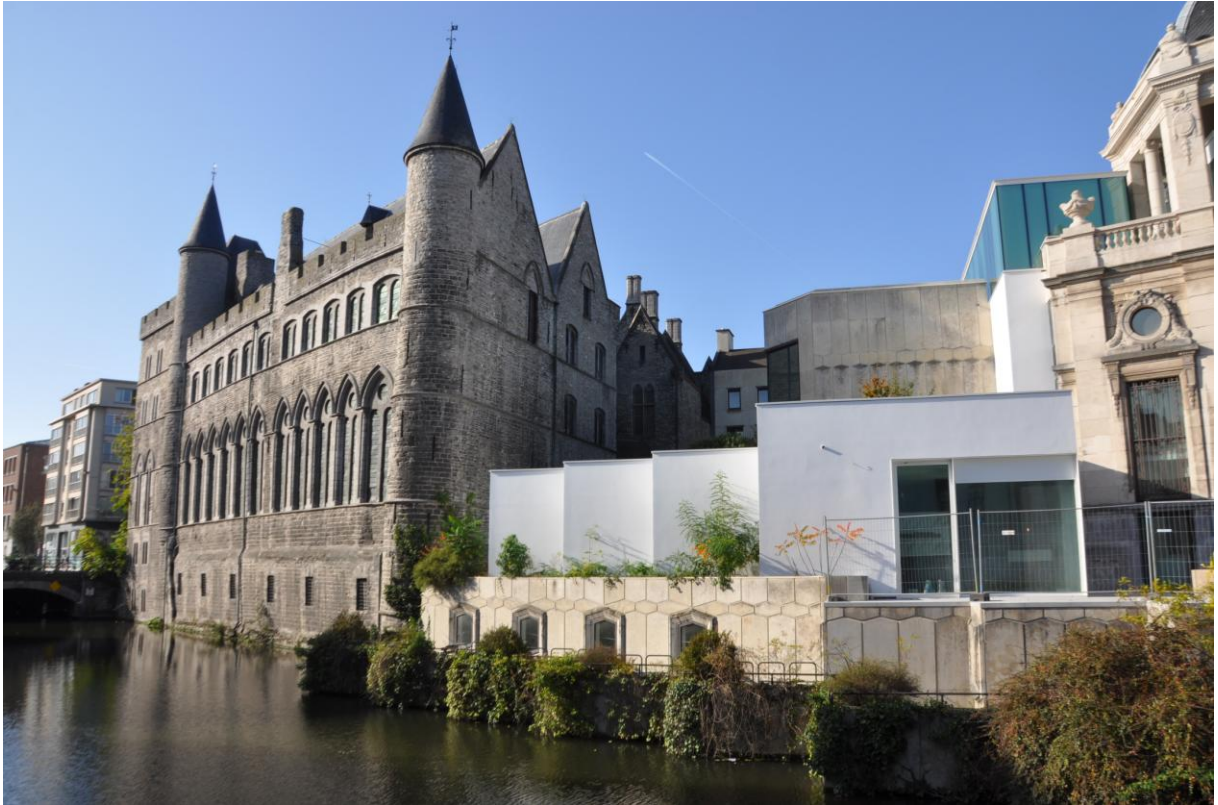

Door de verandering van de Europese context werden de provinciale vestigingen van de Nationale Bank overbodig. Er werd jaren gezocht naar een

herbestemming. Uiteindelijk kocht de Hogeschool Gent (HoGent) het complex om haar administratieve diensten in onder te brengen, gecombineerd met de bibliotheek voor het nabijgelegen muziekconservatorium. Het bureau Bilquin-Serck werd aangesteld om de Nationale Bank geschikt te maken voor de nieuwe bestemming. Dit jong bureau heeft in het verleden een aantal voorbeeldige nieuwbouwprojecten gemaakt en de hoop gewekt dat de mislukking van jaren geleden op een intelligente wijze zou worden gecorrigeerd. Een unieke kans.

De verbouwingswerken zijn bijna achter de rug. Wat er nu is verschenen naast het statige Geeraard de Duivelsteen tart elke verbeelding en is een aanfluiting van wat hedendaagse architectuur kan zijn. Een spierwit volume met een volumetri opgedeeld in vier delen bepaalt het uitzicht kant Reep. Ik kan begrijpen dat architecten een hedendaagse ingreep willen aanbrengen, maar stellen dat dit met een wit volume kan worden bereikt is compleet naast de kwestie. Het is net of de ontwerpers hun kennis over architectuur beperken tot de witte volumes van de avant-garde architecten uit de jaren '20. Het resultaat is een opzichtigheid die bijna overkomt als pretentie. Ook de rest van de ingreep kant Reep is weinig tactvol en is er enkel om op te vallen. Hoe is het in godsnaam mogelijk om zich zo positioneren naast dit uitzonderlijk monument van ons Gents erfgoed?

Het ergste van dit alles is het gegeven dat het stadsbestuur, dus de dienst monumenten en architectuur, een bouwvergunning heeft afgeleverd voor een dergelijke ingreep. Een dienst die moet toezien op ons patrimonium, die vaak hoge eisen stelt aan opdrachtgevers en architecten, volgens sommige architecten zelfs op de rand van het "fundamentalistische", heeft deze witte olifant goedgekeurd naast het Geeraard de Duivelsteen, dit valt niet te begrijpen. Heeft deze dienst elke vorm van onderscheidend vermogen verloren betreffende hedendaagse architectuur? Als men zo iets door de vingers ziet moet men de vraag stellen welke de objectieve argumenten zijn voor een bouwvergunning.

Misschien heeft de architect toegevingen moeten doen aan zijn opdrachtgever en kon hij weinig veranderen aan de reeds verminkte kant Reep. Dan is er toch een

stadsdienst om een ontwerper te helpen om tot een beter eindresultaat te komen en de bouwheer te wijzen op zijn verantwoordelijkheid. Wat er is misgelopen bij dit project is mij niet bekend, maar het eindresultaat is er en zal opnieuw voor een paar generaties ergernis oproepen. Wie draagt de verantwoordelijkheid voor het toekennen van deze bouwvergunning? Het meest pijnlijke is dat men de kans heeft gemist om een fout uit het verleden te herstellen. Nu is het een gepruts in het kwadraat! Onbegrijpelijk voor onze Arteveldestad.

Marc Dubois

November 2014